

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

52 Ingrediendi septa monasteriorum Monialium licentiam quis concedere
possit, & in quibus casibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

sub excommunicationis pœna ipso facto incurrienda, super qua pariter à nemine, nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium possint obtinere. Monasteria hujusmodi quo-vis modo ingredi audeant. Abbatissis vero, ne non Abbatibus, Conventibus, & aliis Monasteriorum utriusque sexus superioribus, & personis quocunque nomine vocentur, districte præcepit sub eadem excommunicationis pœna, ne non privationis dignitatum, beneficiorum, & officiorum, suorum, ac inhabitabilitatis ad illa, & alia in posterum obtainenda, ne in Monasteria, domos, & loca sua quemquam prætextu diætarum licentiarum ingredi facerent, vel permitterent, quinimò tamen sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis prohibuit, atque interdixit omnibus, & quibusunque personis Ecclesiasticis, & secularibus, ac etiam ordinum quorumcunq; etiam Mendicantium Regularibus, ne illis prætextu licentiarum ab Episcopis, vel superioribus, quibus illas concedendi in casibus necessariis tantum ex decreto Concilii Tridentini, dicto cap. 5. §. ingredi autem de regul. sess. 25. tribuitur, Monasteria ipsa monialium pro libito, sed necessitatibus urgentibus, dum taxat ingredi liceat. Nec moniales sub eisdem pœnis illos aliter admittere possunt, ut in litteris ejusdem Gregorii, in ead. Bull. cap. 36. Neque Episcopis aliisve, quibus sui auctoritate offici est permisum, pro libito suæ voluntatis hujusmodi lepta ingredi licet, sed dum taxat in casib⁹ necessariis, & à paucis, iisque senioribus, ac religiosis personis comitati, & contra facientes Episcopi pro prima vice, qua contratecerint, ingressu Ecclesia interdicti, pro secunda à

munere Pontificali, & à divinis suspensionis, at deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicationis pœnam incurront, regulares verò omni officio, ac ministerio privati similiter excommunicationis pœna innodatur. Gr. in eo. Bul. c. 71. Mulieres autem quæ tamen in Congregazione vivunt pro cura earum mulierum, quæ fuerunt in honestæ, vel à viris propriis deserta, non sunt cogendæ ad professionem emittendam, neque ad clausuram servandam, ut in eisdem decisi. super cap. 5. §. Gregorius XIII. audita.

Concedere enim licentiam intra septas Monasterii ingrediendi Episcopus, vel superior debet in casibus necessariis, neq; alius ullo modo potest, etiam vigore cuiuscunque facultatis, vel indulti hæc tenus concessi, vel in posterum concedendi, Concil. Trid. eod. cap. 5. §. dare autem; & etiam ubi viget consuetudo non accedendi ad Monasteria regularibus subiecta sine licentia Episcopi, & post Concilium introducta, ut Ordinarii concedant licentiam ingressus ad Monasteria Regularibus subiecta, privative ad ipsos Superiores Regulares, advertendum est, an consuetudo sit legitimè præscripta, super qua Judex competens cognoscere debet, sed interim ordinarius eam quasi possessionem, quam habere reperitur retinere potest. Et dato, quod à Superioribus Regularibus hujusmodi licentia ingressus, & accessus concedi deberet privative ad Ordinarios, non possunt illas improbare, possunt tamē Ordinarii aliquam ipsarum licentiarum cognitionem, & Superintendentiam habere, prout Mediolani, ubi vigore Concilii provincialis primi debent hæc licentiaz apud Superiorum registrari, ut fuit decisum per

per Sacram Congregationem super eo. cap. 5. ut in §. presupposita declaratione.

¶ Potest etiam † puella introduci intra claustra Monasterij monialium ad hoc, ut educetur, ibi, etiam absque licentia Ordinarij, quod ad monasteria Regularibus subjecta, obtentis tamen litteris ab ipsa Congregatione, in forma praescripta, non autem ex sola licentia Superiorum Regulorum, nec etiam delicentia Ordinarij, & cap. 5. §. verum puella, nisi aliter in litteris Sacrae Congregationis caveatur, quam forma est servanda. Quia autem pueri educationis causa in Monasterio sunt, exire possunt, & deinde ad habitum suscipiendum recipi sine aliqua Sacrae Congregationis licentia, ut in eisdem decis. super eod. cap. 5. in princ. & vers. qua educationis, secus autem, si non ad effectum habitum suscipiendo reingredi iterum educationis causa volunt, quia tunc nova licentia requiritur:

¶ Absoluto † autem tempore educationis, si statim puella non egreditur, nemo insidit in excommunicationem, seu censuras, sed potest Episcopus terminum præstituere, intra quem eligat puella, utrum velit Monialis effici, aut è Monasterio egredi. ¶ *Absoluto tempore ead. decis. moniales* verò peritae ad organum pullandum non sunt prohibendae, quin organum in Ecclesia interiori pulsent. Ideo organi concinnatores, † ac Magistri, cum eorum opera uti oportuerit, sunt atmittendi eadem ratione, qua ceteri artifices admittuntur. Congreg. Concil. in eisdem decis. super eo. c. 5. §. *si qua ex monialibus.*

¶ Regulares † adeuntes Monasteria Monialium sine Episc. licentia pœnam ex-

communicationis, quam Episcopus suo edito proposuit, absolutionem sibi reservando, non incident, si regulares ab excommunicationibus Ordinatorum suis privilegijs nominatum eximuntur; sed intra claustra degunt juxta dispositionem cap. 3. de reform. sess. 6 sunt puniendi. ut in eisdem decis. super d. cap. 5. §. *an regulares adeuntes;*

¶ Nullique † Superiori Religioso, cuiuscunque Religionis, gradus, qualitatis, & dignitatis, existenti, cui Monasterii seu domus cura incumbit, visitare, nec visitatoribus, (confessario ordinario, & extraordinario, cum ad tempus deputantur, dumtaxat exceptis) absque licentia expressa ejusdem Sacrae Congregationis accedere licet, nec ad Monasteria, seu domos quarumcunque monialium, vel sororum sui, seu alterius cuiusvis ordinis ad colloquendum, sive tractandum cum eis. Quod, si aliquando ex mandato sui Superioris aliquos Religiosos ad predicandum verbum Dei, vel ad celebrandum Missas in ipsarum monialium, seu sororum Ecclesijs, seu Oratoris exterioribus, mitti contingat, moniales, Sorores, aut quamlibet aliam personam intra claustra degentes, nullo modo ullove ve quæsito colore alloqui possunt. Confessarij autem similiter in ædibus Monasterij, vel in Monasterio, seu domo Monialium, aut Sororum Monasterio contiguis pernoctare, seu pernoctari facere prohibentur, neque extra tempora generalium confessorum (quibus soli Confessario diurnam refectionem accipere vix est permisum, si ejus habitatio, aut viorum domus, vel Monasterium, in quo degit, à monialium, vel Sororum Monasterio,

